

buurtkrant

FEBRUARI 2018

Oude Westen

Jaargang 49 nr. 01

2 Van de straat geplukt:
Serpil Karisli

3 De plek:
Thuis Op Straat

**Wmo Radar
Bakkie en Beppen**

4+5

**Nieuws van de
instellingen
in de wijk**

- Wmo Radar
- Humanitas
- De Leeuwenhoek
- Gezondheidscentrum St. Mariastraat

**Adelheid en Hugo
in de Leeuwenhoek**

8 5 jaar Leeszaal
Rotterdam-West

www.aktiegroepoudewesten.nl

**it
KAN
OOK
ANDERS**

Kapel te huur

Kleine stappen grote vooruitgang. Het pand van de Aktiegroep (Gaffelstraat 1-3) krijgt een nieuwe indeling. Met beneden een wijkplein als broedplaats van bewonersinitiatieven. De eerste verdieping voor sociaal-maatschappelijke ondernemers en de bovenste verdieping als Atelier; of net andersom. Een pand waar kruisbestuiving plaatsvindt tussen actieve bewoners en sociaal maatschappelijke ondernemers. De huiswerkklass verhuist van de 1e verdieping naar de begane grond. De kapel heeft een metamorfose ondergaan en is beschikbaar (40m²) voor verhuur. We zijn op zoek naar sociaal-maatschappelijke ondernemers die onze identiteit versterken. Belangstelling om bij te dragen aan deze nieuwe ontwikkelingen?

Meer informatie via Natalie Dupon
natalie@aktiegroepoudewesten.nl

Langzaam en collectief naar de West-Kruiskade

Happy Streets wil de mobiliteit in de stad en het gebruik van de publieke ruimte veranderen richting het langzame en sociale verkeer. In oktober 2017 is geëxperimenteerd op de West-Kruiskade; onder andere met poputerrassen, evenementjes, uitdelen van fietslichten en kleurrijke stippen op de straat ter bescherming van de fietsers. Uit de evaluatie blijkt dat de meerderheid van de klanten van de winkeliers in deze straat nu al voornamelijk te voet, op de fiets en met het openbaar vervoer komt. Een kleine minderheid komt met de auto. Fietsers waren blij met de gele stippen. Ze hadden het idee dat automobilisten daardoor meer rekening met hen hielden. Conclusie: doorgaan en volgende keer meer tijd voor de voorbereiding en uitvoering nemen. Volg Happy Streets op www.facebook.com/happystreetsNL/

**Happy
Streets.**

Alles oké (?)

Een monodrama door Lisette Janse

Regie: Boris Chomette

**Voor moeders
en dochters
Theater en Dialogo**

Een dochter kruipt in de huid van haar moeder. Om haar te leren kennen. Om haar te kunnen begrijpen. Wat beweegt deze moeder? Wat vindt zij belangrijk in het leven? Moeders hebben maatstaven waar soms niet aan voldaan kan worden. Onmogelijke taken voor "perfecte" dochters en of "perfecte moeders".

**9 Vrijdag
9 maart 2018 om 10.00 uur**

7e ZIN TUIG Leeszaal Rotterdam West
Rijnhoutplein 3

Goed idee: een fietsvlonder

Vier jaar geleden hebben bewoners van de Bloemkwekersstraat voortuinen aangelegd. Daar is de straat flink van opgeknapt, maar de stoep werd wel een stuk smaller. Door de toename van het aantal fietsen werd de doorgang soms moeilijk voor mensen met een rollator of scootmobiel. Daarom heeft Stadsbeheer op verzoek van een aantal bewoners een fietsvlonder geplaatst op een parkeerplek. Zogenaamde 'weesfietsen' zijn weggehaald.

Redactie Buurtkrant zoekt versterking

Buurtkrant Het Oude Westen is uniek in Rotterdam. De toegangsdeur is laag en de kwaliteitseisen en ambities zijn hoog. Houd je van schrijven? Ben je nieuwsgierig naar mensen en activiteiten in de buurt? Heb je belangstelling voor speciale onderwerpen of vind je allerlei dingen interessant? Meld je aan voor de redactie. Geen ervaring, geen bezwaar. Ervaren redactieleden leren je graag de journalistieke kneepjes van het vak. Meer info: Joke van der Zwaard, 06 17212869 of boeket@antenna.nl

Groene en gele daken in het Oude Westen

Binnenkort moeten veel daken in het Oude Westen vervangen worden. Waarom dan niet gelijk een groen dak maken? Goed voor de luchtkwaliteit en noodzakelijk voor de wateropvang. Zo'n groen dak kan gecombineerd worden met zonnepanelen. We kunnen voor de plaatsing van zonnepanelen ook een paar andere daken uitzoeken en iedereen uit de wijk de mogelijkheid geven om een aandeel te nemen. Via het zogenaamde Postcoderoos-organisatiemodel.

**Meer weten?
Laat je bijpraten op
donderdagavond
8 februari
om 19.30 uur op
het Wijkplein van
de Aktiegroep
Gaffelstraat 1**

Op **maandag
19 februari** van 15-17 uur
komt de **voortrekkers-
groep** weer bij elkaar.

**Meer info bij
Petra van de Berg,
op dinsdag, woensdag en
donderdag aanwezig bij de
Aktiegroep.
Tel. 010-4361700,
06 17367467**

HET LEVEN IS BLAUW
GROEN IS HET LEVEN
HET LEVEN IS LICHT
IN DUIZENDEN KLEUREN
IK ZOEK
DE LUCHT IS LUW
DE LUCHT IS ZACHT

HET LEVEN IS GEEL
PAARS, ROOD
JOUW OGEN DIEPBRUIN
DE SCHADUW VAN DROMEN
IK KIJK
HET GORDIJN VALT
HET LEVEN IS VUUR

‘Poëzie brengt je in een andere wereld. Een dichter is iemand die over het leven vertelt.’ Schrijver, dichter en regisseuse Serpil Karisli vertelt:

Een klein dorpje in Erzincan
‘Op mijn achtste jaar verhuisde ik vanuit Oost Turkije naar het Rotterdamse Spangen. Mijn ouders waren al eerder in Nederland. Ze werkten allebei in de tuinbouw. Later werden hier mijn twee broertjes geboren. Ik heb Koerdische roots en groeide op in een klein dorpje in Erzincan. Het was een boerderijachtig dorpje met schapen, kippen en land. Er waren mooie bergen en de natuur was prachtig. De liefde voor de natuur heb ik daar ontwikkeld en dat komt nog steeds terug in mijn poëzie. Als het sneeuwde konden we ons dorp niet uit. We gingen bij elkaar op bezoek, we zongen en er werden verhalen verteld. Mijn opa was een heel goede verhalenverteller, we luisterden uren naar hem. We hadden geen elektriciteit, dus ook geen televisie. Ik weet nog goed dat we dat wel kregen, de eerste zwartwit beelden van de televisie, en we speelden de hele nacht buiten omdat er verlichting was.’

De invloed van de leraar
‘De overgang naar Rotterdam heb ik niet als heel moeilijk ervaren en nog steeds hou ik van deze levendige internationale buurt. Ik kwam op zondag aan in Spangen en zat de volgende dag al op school. Ik kreeg een hele leuke leraar. We werden vrienden en hij heeft veel in mij geïnvesteerd, ook om de taal goed te leren. Daarna ging ik naar het Erasmiaans Gymnasium. Fantastisch vond ik het om de mythologische verhalen te horen en om Latijnse teksten te vertalen. Ik had een paar goede vriendinnen en ik had er een leuke tijd, maar er was ook een schaduwzijde. De school was toen vooral wit en elitair. De enkele kinderen met een andere achtergrond en homo’s werden erg gepest. De meeste van hen zijn van school gegaan. Zelf haalde ik mijn eindexamens op een tiende punt niet. Toen ik inzage vroeg, zag ik dat de docent twee tiende punt was vergeten mee

“Mijn opa was een heel goede verhalenverteller, we luisterden uren naar hem”

mij al vroeg duidelijk dat ik op eigen benen wilde staan en dat ik op mijn eigen manier de wereld wilde beleven. Sinds tien jaar woon ik in het Oude Westen.’

Dichten is iets magisch
‘Naast het acteren ben ik altijd blijven schrijven en dichten. Met mijn gedichten wil ik een venster, een manier van kijken naar de wereld bieden. Dat kan voor de lezer inspiratie, reflectie, een eyeopener of bijvoorbeeld troost zijn. Het schrijven van gedichten is iets magisch. Het zijn momenten dat het leven me raakt of aan me verschijnt. Poëzie is het mooiste wat er is en het blijft mij betoveren. Zelf lees ik ook graag gedichten of ik luister er naar via YouTube. Het is mij van kinds af aan bijgebracht. Wij zongen en luisterden naar Turkse volksmuziek. Hierin worden vaak oude gedichten gezongen. Er zijn verschillende gedichten van mij gepubliceerd in tijdschriften en onlangs is mijn gedichtenbundel uitgekomen: *Stilte praat niet*. Te bestellen bij de webwinkel Boekscout.nl. Ik schrijf eenvoudig omdat ik dat mooi vind, maar ook om niet alleen een bepaalde elite maar zoveel mogelijk lezers te bereiken. Verder ben ik samen met een vriendin een toneelstuk aan het schrijven dat we zelf willen gaan regisseren en spelen. Mijn toekomst ligt open, maar de kunst zal altijd in mijn leven blijven.’

Serpil Karisli

te tellen, maar hij weigerde om dit recht te zetten. Ik voelde me gediscrimineerd, ik voelde me niet meer welkom en mijn vertrouwen was weg. Vanaf die tijd ging ik spijbelen en heb ik via een omweg mijn diploma gehaald. Ik kon er niet over praten. Ik denk dat het belangrijk is dat ouders en leraren kinderen weerbaar maken, dat je ze uitlegt wat discriminatie voor impact heeft en dat ze leren om hierover te praten en om voor zichzelf op te komen.’

Theater en film
‘Vanaf de middelbare school schreef ik gedichten, verhalen, filosofische teksten en mijn ideeën over de samenleving. Op mijn vijftiende ging ik in een buurthuis toneellessen volgen. Na de eerste repetitie dacht ik: “Wow, in theater is alles mogelijk!” Ik was helemaal betoverd. Later ging ik bij een culturele instelling werken, het toenmalige Lantaren Venster in de Gouvernestraat. Ik wilde graag meer weten over de achtergronden van waar ik mee bezig was en koos om die reden voor de Universiteit Utrecht om Theater en filmwetenschappen te gaan studeren. Ik vond het heel inspirerend om bezig te zijn met de filosofische, sociale, theoretische en esthetische kant van theater en film. Het werd een hele leuke tijd. Ik leerde er veel en maakte nieuwe vrienden. Ik ging op kamers wonen op de Beukelsdijk. Het was voor

HELEEN FLIER OVERLEDEN

Op 23 december is **Heleen Flier** overleden. Een paar weken daarvoor had ze een dubbele operatie gehad. Ze hield er rekening mee dat die te zwaar voor haar lichaam zou zijn. Even leek dat mee te vallen, maar uiteindelijk gaf haar lichaam het op en besloot zij van verdere behandeling af te zien.

Heleen was haar hele (officieel) werkzame leven van de bibliotheek in Rotterdam; en vooral van de kinder/jeugdcollectie, in diverse vestigingen in Rotterdam. De laatste jaren was ze filiaalhoudster van de buurtbibliotheek van het Oude Westen. Na haar pensioen werd ze onder andere vrijwilliger bij de Basiseducatie (*Nederlands leren als tweede taal*) en bij de Aktiegroep. Ze nam deel aan de groep die nieuwe bewoners welkom heet, bezorgde nieuwsbrieven en de Buurtkrant en las tijdens het Aktiegroepcafé altijd een verhaal van Toon Tellegen voor. De sluiting van de buurtbibliotheek in het Oude Westen ging haar zeer aan het hart en ze reageerde dan ook als een van de eersten op een oproep in de Buurtkrant om mee te denken over het opzetten van een Leeszaal door en voor bewoners. 31 januari 2013 heeft ze de Leeszaal officieel geopend, samen met schrijver Abdelkader Benali die zij als jongetje altijd van goede boeken had voorzien. Ze schreef op eigen initiatief nog een brief aan haar oude baas om de boeken van de buurtbieb aan de Leeszaal over te dragen, maar daar kwam een pinnige afwijzende brief op terug. Ze was de afgelopen vijf jaar op vrijdagmiddag gastvrouw in de Leeszaal en gaf tijdens haar ‘dienst’ Chinese collega’s Nederlandse les. Ze was een trouw bezoeker van de Literaire Maaltijden en andere evenementen van de Leeszaal. Voor haar is de rode trapleuning aangelegd. Heleen is 85 jaar geworden, ze was een fijn mens, we zullen haar heel erg missen.

De geschiedenis van Het Oude Westen in 1000 voorwerpen (46)

Het Zusterhuis

Gaffelstraat 1-3, bekend als het thuis van de Aktiegroep Het Oude Westen, was oorspronkelijk een Zusterhuis, onderdeel van het Sint Franciscusgesticht. Op de foto is rechts na de knik in de gevelwand de toegang tot het zusterhuis te zien, een poortje in neorenaissance stijl. Het gebouw uit 1893 met zijn klassieke gevel-details, zoals het hoge romaanse venster van de kapel met glas in lood, staat er nog steeds; de omliggende bebouwing is verdwenen. De Jozefkerk, waar in 1928 nog een nieuwe voorgevel met toren aan werd toegevoegd, is in 1974 gesloopt. In de Josephstraat getuigt het oude deel van de Sint Augustinusschool van het rijke roomse verleden.

De vestiging van een katholieke parochie in het Oude Westen begon in 1870 met de bouw van een katholieke school tussen Josephstraat en Sint-Mariastraat en een kerk in 1880 in neogotische stijl, gebouwd door H.J. Egelie. De lessen op de scholen werden vanaf 1874 verzorgd door de

zusters Franciscanessen van Etten. Deze kerkelijke activiteiten hangen samen met de vestiging van mensen uit arme plattelandsgebieden, waaronder het katholieke Noord-Brabant, in Rotterdam. De mensen vonden werk in de haven en voor hun huisvesting werden in korte tijd veel ‘arbeiderswoningen’ gebouwd. Dat gebeurde door particuliere bouwondernemers, zoals de roomskatholieke woningexploitant H.J. Egelie. Naast de Jozefkerk en het Zusterhuis bouwde hij langgerekte blokken alkoofwoningen, onder andere in de Sint-Mariastraat. Het ontwerp voor het Zusterhuis heeft Egelie kosteloos verstrekt.

Een kleine honderd jaar later is de omvang en rol van de katholieke kerk in Rotterdam sterk ingekrompen. In 1969 verhuisden de tien resterende zusters uit het Zusterhuis naar een minder ruime behuizing elders in de stad, waarna het gebouw aan de gemeente werd verkocht. Die liet het verbouwen tot buurthuis ‘Ons Huis’. Zo’n 15 jaar later trok de Aktiegroep in het pand. *Bart Isings*

buurtkrant

COLOFON

Oude Westen

Oplage: 4500, verschijnt 10 keer per jaar.

Aktiegroep Het Oude Westen
Gaffelstraat 1, 3014 RA Rotterdam
010-436 1700
buurtkrant@aktiegroepoudewesten.nl

Redactie:
Marianne Maaskant, Rob van der Meulen,
Marion van der Schaft, Octávio dos Santos,
Joke van der Zwaard en Elske Zwart.

Medewerkers:
Petra van den Berg, Katinka Broos,
Serpil Karisli, Wilma Kruger en Corrie Kreuk

Productie: Jim van der Put

Fotografie:
Marianne Maaskant, Nina Elling-Nanuru
en anderen

www.aktiegroepoudewesten.nl

HELLEN

COLUMN

VAN BOVEN

Slim

“Heb je al van het fantastische plan van de gemeente Rotterdam gehoord?” vroeg mijn buurman toen hij mij gelukkig nieuwjaar kwam wensen. “De ROTEB gaat in 2018 met slimme vuilcontainers werken. Wanneer een container voor driekwart vol is, wordt dat geregistreerd door een ‘computerchippie’ en krijgt de chauffeur via zijn telefoon een seintje dat hij de container moet komen legen.” Dat ze daar niet eerder opgekomen zijn, was mijn eerste gedachte. Maar ja, zo gaat het met goeie uitvindingen. Ze liggen voor de hand, maar je moet er maar opkomen. Ik verheug me in ieder geval op een schone straat. Geen vuilniszakken meer naast een overvolle container en geen tasjes met glas meer naast de glasbakken. En ik hoef in de toekomst ook nooit meer bang te zijn dat de glasbak vol is, zodat ik mijn flessen weer mee naar huis moet nemen. Alhoewel... laat ik nou maar eerlijk zijn: als de flessen de glasbak uitpuilen, krijg ik meestal zo de smoor in dat ik meteen doorloop naar de restafvalbak. Dan kan het milieu van mij de rambam krijgen. Weg is weg, toch? Dat denken ook de slimme jongens en meiden die in de kroeg bij ons om de hoek werken; ik zie ze regelmatig hele dozen met flessen in de container voor restafval kieperen. Als die slimme containers er komen, ga ik me in ieder geval aan de regels houden. Slimme mensen gooien hun flessen in slimme glasbakken, die nooit meer overvol zijn.

TOS en De Nieuwe Gaffel gaan samen voor de jeugd

In de kerstvakantie werd het kantoor van TOS (Thuis op Straat) aan de Gaffelstraat 59 leeggeruimd. Alle spullen verhuisden naar het naastgelegen buurthuis De Nieuwe Gaffel. De welzijnsorganisatie WMORadar heeft wegens bezuinigingen de huur van het TOS kantoor opgezegd, evenals die van Dansschool Moves. De dansschool gaat op eigen kracht verder. TOS gaat samen met De Nieuwe Gaffel. In een groepsgesprek met mensen van TOS, WMORadar en De Nieuwe Gaffel vragen we naar de achtergronden van de bezuiniging, de gevolgen ervan voor het pleinenwerk in Het Oude Westen, de kansen en opgaven van het samengaan. Het werd een gesprek over waar TOS voor staat, ook in de toekomst.

Begeleiding jongeren, vrijwilligers en stagiaires
Atilla Nazligul, al 22 jaar de gebiedswerker van TOS, trapt af: “TOS blijft een eigen organisatie, als opdrachtnemer van WMORadar voor het Oude Westen, Cool en de Stadsdriehoek. Alleen trekken we voor ons werk in het Oude Westen nu in bij De Nieuwe Gaffel. Onze werkplek was en is geen jeugdhonk, zoals mensen soms denken, al zijn er om ons heen altijd jongeren te vinden. De tijd van de jeugdsoos is allang voorbij. Jongens en meiden worden niet meer beziggehouden, maar gestimuleerd om zelf actief te worden. Bij ons gaat dat altijd over werk rondom het spelen van kinderen op straat; als stagiaire, doorgaans van MBO-opleidingen, soms HBO, als vrijwilliger. Of als ‘bonusjongere’; dat zijn jongeren met het talent om hun jongere leeftijdgenoten te begeleiden. De jongeren leren daarbij ook de vaardigheden die nodig zijn om deel te nemen aan de arbeidsmarkt. Een goed voorbeeld daarvan is Jay, die zich ontwikkelde tot mijn rechterhand. Hij heeft nu een vaste baan. Gelukkig hebben we hem een paar dagen per week voor TOS kunnen behouden. Ons motto is ‘jeugdigen helpen opgroeien, ouders helpen opvoeden’. We benutten hierbij de invloed van de groep. De wat oudere jongeren kunnen als ‘grote broer of zus’ een voorbeeld zijn. Als ze zich 6 uur per week inzetten, heb ik ze eigenlijk alle dagen van de week, want deze jongeren worden geacht ook rolmodel te

zijn buiten de uren dat ze actief zijn voor TOS. Dat vraagt de nodige begeleiding van ons als professionals. Omdat we de jongeren goed kennen, is er een vertrouwensband. Als het niet goed gaat, zijn we er op tijd bij om bij te sturen, met een arm om de schouder, zogezegd. Via de kinderen komen we gemakkelijk in contact met de ouders en kunnen we hen een hand toesteken als er problemen zijn. We leren hierin ook van elkaar.”

Pleinenwerk
“Op straat leren kinderen voor het leven. Goed met elkaar omgaan, ruzies op een goede manier beslechten, afspraken maken, onderhandelen. Maar ook behendigheid oefenen. Er is veel bewegingsarmoede onder de jeugd. Kinderen hebben moeite met simpele vaardigheden als mikken, vangen en gooien. Ze krijgen problemen met diepte zien door het veelvuldig gebruik van smartphone en tablet. De meest eenvoudige buitenspelletjes kennen ze niet meer. Alleen al daarom is het pleinenwerk belangrijker dan ooit”. Peter van Gelder, directeur van TOS vult aan: “Ik hoorde laatst iemand zeggen: ‘Vroeger moest je een kind aan de oren naar binnen trekken, nu moet je ze aan de oren naar buiten trekken.’ Steeds minder kinderen spelen buiten. Dat heeft niet alleen negatieve effecten op hun sociale ontwikkeling, maar brengt ook gezondheidsrisico’s met zich mee. Als TOS hebben we een taak om een gezonde leefstijl bij kinderen te

stimuleren.”
Atilla is trots op het aandeel van TOS in het programma Vreedzame School. “Wij hebben geholpen met de organisatie voor het opstellen van het manifest ‘groen’, ‘schoon’ en ‘veilig’, dat op 22 januari door de drie basisscholen in de wijk is gepresenteerd.

De vrijwilligers, stagiaires en ‘bonusjongeren’ begeleiden onder supervisie van TOS 2 à 3 keer per week activiteiten voor kinderen op het Akeleplein, het Josephplein, het Gerrit Sterkmanplein, het Adriana-plein, in het Wijkpark, Odeon en op het Landje.

Bezuinigen op gebouwen
Jolanda Moerkerke van WMO-Radar geeft een vooruitblik op het programma ‘jeugd’. “Dat wordt verbeterd en verbreed. Bijvoorbeeld met meer uren op de pleinen, een sportcoach, nieuwe manieren om huiswerkbegeleiding te financieren, kennis te delen, kinderen in armoede beter te helpen en culturele programma’s met behulp van kunstenaars op te zetten. Hoe laat deze uitbreiding zich rijmen met de keuze om TOS de huur op te zeggen? “Onze opdracht voor welzijn is met 380.000 euro verkleind. We moesten dus keuzes maken en hebben besloten vooral in te zetten op het behoud van medewerkers in plaats van kantoren. De opgave is nu om nog efficiënter gebruik te maken van het gebouw van De Nieuwe Gaffel”.

In de serie ‘plekken’ zetten we de schijnwerper op 22 ontmoetingsplekken in de wijk die door vrijwilligers gemaakt worden. Wie zijn er actief? Wat betekent deze plek voor de vrijwilligers en voor de bezoekers, wat doen ze er en voor welke kwesties lopen ze warm? Wat is het belang van de plek voor de buurt?

Schuiven en schikken
Hebben de jongeren niet een plek nodig met een eigen sfeer? En hoe is het voor De Nieuwe Gaffel als er meer jongeren over de vloer komen? Buurtcoach Mieke Sandifort van De Nieuwe Gaffel: “Het is een opgave waar we met elkaar uit moeten zien te komen. Dit werk is improviseren, altijd al geweest en nu ook weer. Ik heb wel vertrouwen in het proces dat we met elkaar aangaan”. WMORadar gaat investeren in een extra kantoor en een betere inrichting van de ruimte die direct aan het plein grenst. Atilla: “Voor de groepsactiviteiten die te belastend zijn voor De Nieuwe Gaffel kunnen we naar andere plekken uitwijken, zoals Odeon. Niet alles hoeft in De Nieuwe Gaffel plaats te vinden”. Volgens vrijwilligster Betty Hiwat en Atilla biedt het samengaan ook kansen: “We zetten ons allebei in voor de kinderen en de jongeren, dus er zijn veel raakvlakken. Als je bij elkaar in huis woont, kun je elkaar nog beter versterken”. “En als we daardoor soms een beetje voor elkaar moeten opschuiven, dan doen we dat gewoon. Uiteindelijk gaat jeugdwerk ook over de kunst van het met elkaar samenleven”, besluit Mieke.

Margriet Killian (1969)

Galerie

Atelier

Herenplaats

Grietje ervaart de wereld op een speciale manier. Een wandeling door een museum, winkelen in de stad, een ontmoeting met een vreemdeling, al deze indrukken worden onbewust verwerkt in haar beeldend werk. Ze werkt vrij impulsief en legt zich niet vast op één bepaalde techniek. Alle materialen en technieken die in haar opkomen verwerkt ze door elkaar heen. Een platte tekening krijgt een driedimensionele lading door hem te verdikken, om te vouwen, uit te knippen, op zijn kop te hangen, kleur te vervangen door foto’s. Het zijn collages waar huizen met daken samengaan met grote manga ogen. Fragmenten uit oud werk in combinatie met nieuwe tekeningen. Ze werkt stug door aan haar oeuvre. ‘Een eigen visie ontwikkelen kost tijd. Het groeit langzaam, mijn handschrift is belangrijk en in combinatie met toevallige ideeën ontstaat er telkens weer een nieuwe beeldtaal.’ Door haar werk bij

Herenplaats is ze volgens eigen zeggen productiever dan ooit. ‘Ik verbaas me iedere dag opnieuw over wat er uit mijn handen komt. “My life begins where my comfort zone ends”

Atelier Herenplaats,
Schiethaanstraat 1, Rotterdam,
010-214 11 08
atelier@herenplaats.nl

Vreedzame wijk

SCHOON, VEILIG, GROEN. Dát gaan we in het Oude Westen doen!

De kinderen van de groepen 7 en 8 van de Asch van Wijck-, Babylon- en Augustinusschool willen graag een schoon, veilig en groen Oude Westen. Zij hebben een poster van hun manifest gemaakt. De poster werd maandag 22 januari feestelijk onthuld in De Nieuwe Gaffel.

Met alleen roepen wordt de wijk niet schoon, veilig en groen. Daarom heeft elke klas een activiteit bedacht. Zo gaat een klas plastic verzamelen en een andere klas een rondje door de wijk maken om te kijken wat veilige en minder veilige plekken zijn. Kortom: de kinderen zetten zich hier echt voor in. Doet u ook mee?

Atila Nazligul en Esther van Riessen

Mama's Garden

Ben je zwanger of moeder van jonge kinderen? Vind je het leuk om andere moeders in de wijk te ontmoeten? Kom dan naar Mama's Garden: een gratis ontmoetingsplek voor jonge (aanstaande) moeders met kinderen van 0-4 jaar. Bij Mama's Garden kan je kind met andere kindjes spelen en heb jij de kans om andere moeders te ontmoeten. Vind je het leuk om een workshop te geven? Dat kan. Bespreek het met de organisatie.

Mama's Garden is op donderdag 15 februari en donderdag 29 maart van 10.00 – 13.00 uur in de Nieuwe Gaffel, Gaffelstraat 61. Je kunt gewoon binnenlopen.

**Meer informatie: facebook.com/mamasgardennieuwin010
Paula Stolk, 06-51811658 of pstolk@wmoradar.nl**

Bakkie en Beppen, bakkies troost op locatie!

Eind 2015 zijn we er in de Batavierenstraat mee begonnen: Koffie drinken in algemene ruimtes in de 55+ complexen van de wijk, genaamd: 'Bakkie en Beppen'. Gewoon in de ruimte naast de lift, bewoners brengen zelf een stoeltje mee. Bewoonster Evie Karsters, senior ambassadeur van de Batavierenstraat, wilde haar burens graag beter leren kennen en nam het initiatief. Samen met Cindy van WMO Radar zette ze bijeenkomsten op. Als ambassadeur verzorgt Evie de uitnodigingen, de boodschappies, zet de koffie en thee en zorgt dat alles op tijd klaar staat.

Het concept bleek een schot in de roos: in andere 55+ complexen werd ook gestart met 'Bakkie en Beppen'. Ieder complex heeft een eigen verantwoordelijke senior ambassadeur.

Op de Korte Bajonetstraat is dat Maria da Silva. In haar complex is gekozen voor een vast koffieurtje: de tweede dinsdag van de maand om 11 uur. Als het enigszins goed weer is zitten de bewoners buiten op het dakterras. Zodra het wat frisser wordt verkassen ze naar de ruimte naast de lift. Bewoners komen zelf met tafeltjes, stoeltjes en lekkernijen aanzetten. In het complex aan de Sint Mariastraat is Roshny (oftwel Roos) Thakoeri de ambassadeur. Onder het mom van 'even

wordt daarom jaarlijks een programma opgesteld met de bewoners. Het is altijd een mix van uitjes in de stad en van uitstapjes die wat verder weg zijn. Bewoners van de diverse complexen gaan mee met de uitjes die hen aanspreken en leren dus op deze manier nog meer mensen kennen. Soms vindt er nu een 'kruisbestuiving' plaats; bewoners van complex X gaan dan op de koffie in complex Y.

De deelnemers hebben al veel ondernomen: ze bezochten de Spido, de Pannenkoekenboot, de SS Rotterdam en de botanische tuin en maakten uitstapjes naar Scheveningen, Groningen, Maastricht en Gent. Hoewel het nieuwe jaar nog maar net begonnen is worden de ideeën al aangedragen. Superleuk dat deze senioren, die het niet altijd makkelijk hebben, zo enthousiast zijn voor 'Bakkie en Beppen' en de gezamenlijke uitstapjes. Het samenzijn wordt als bijzonder en troostrijk ervaren, zeker omdat men ook met verdrietigere zaken te maken krijgt die onlosmakelijk bij het ouder worden horen. 'Ik zou het echt niet willen missen, hoor, ik vind het zó leuk!' is een voorbeeld van de reacties van de bewoners.

uit de sleur, met een bakkie plezier' organiseert zij elke maand een bijeenkomst in de ontmoetingsruimte van de Sint Mariastraat.

Rudolf Pfaff is de nieuwe ambassadeur van het complex aan de Gouvernestraat. Op de derde maandag van de maand organiseert hij 'Bakkie en Beppen'. Regelmatig schuiven er nieuwe bewoners aan. In de zomer wordt er altijd een barbecue georganiseerd voor de bewoners van al de complexen.

Tijdens de bijeenkomsten wordt er natuurlijk een 'bakkie' gedaan. Maar er wordt ook flink 'gebept': nieuwtjes worden uitgewisseld en burens informeren hoe het met iedereen gaat. Bewoners leren elkaar kennen, houden een oogje in het zeil, doen een boodschappie voor een ander, komen elkaar op straat tegen en groeten elkaar. Op alle locaties wilden de bewoners vooral 'leuke dingen doen'. Er

Afgelopen maandag was er een leuk feestje: een dame bereikte de respectabele leeftijd van 80 jaar. Ze had burens en bekenden uitgenodigd in de Gaffel. 's Morgens hielpen de burens met het versieren van de ruimte. Cadeautjes wilde de jarige niet want ze had alles al. Niemand wilde met lege handen komen dus de jarige werd verwend met zelfgemaakte bojo, pastetjes, kipsalade, gevulde eieren en

nasi. Het was in één woord geweldig. De jarige heeft de hele dag met een brede grijns rondgelopen en lekker gedanst op de muziek van dj Kenn. Een leuk voortvloeijsel uit waar wij met zijn allen mee bezig zijn: de verbintenis van mensen in de wijk.

Wilt u deelnemen aan 'Bakkie en Beppen' of aan een van onze komende uitjes? Neemt dan contact op met Cindy Vos, Krachtcoach Oude Westen. Zij kan u vertellen hoe u deel kunt nemen. De ambassadeurs en de bewoners van de verschillende complexen verwelkomen u graag!

Cindy Vos, 06-53507350
Werkdagen: maandag t/m donderdag.

Vrijwilligers gezocht voor huisbezoeken ouderen

In het centrum start WMO Radar binnenkort weer met huisbezoeken aan 75+ ers. Doel van deze bezoeken is om bij deze bewoners na te gaan:

- wat zij eventueel nodig hebben,
- wat hun sociaal netwerk is en hoe zij desgewenst meer 'mee kunnen doen'.
- of er (meer) ondersteuning nodig is.

Wij laten bij ieder huisbezoek een mapje met nuttige informatie en leuke initiatieven achter.

Tijdens de bezoeken van steeds twee mensen wordt een vragenlijst gebruikt. Dit huisbezoek krijgt als het nodig of ge-

wenst is een vervolg. Als er vragen zijn, als er hulp nodig is of professionele ondersteuning wordt snel een tweede bezoek afgesproken. WMO Radar coördineert de huisbezoeken in het centrum. Het bezoeken zelf wordt gedaan door professionals van Radar, HBO-stagiaires en vrijwilligers.

Lijkt het u leuk om als vrijwilliger bij ouderen op bezoek te gaan? Meldt u zich dan bij ons aan. Wat kunt u verwachten en wat vragen wij:

- een Radar-professional heeft een intakegesprek met u;
- voorafgaand aan de huisbezoeken volgt u een training. Daarin komt de vragenlijst aan de orde;

- U krijgt een legitimatiepas en u heeft een VOG (Verklaring Omtrent Gedrag) nodig. Die betalen wij voor u;
- tijdens het gesprek bij het huisbezoek vult u als duo de vragenlijst in;
- U kunt bij Radar-medewerkers terecht voor vragen naar aanleiding van de huisbezoeken;
- wij verwachten dat u in 2018 aan minimaal tien huisbezoeken deel kunt nemen.

Vrijwilligers die vorig jaar meededen zeiden bij de evaluatie dat de huisbezoeken belangrijk, leuk en interessant waren.

**U kunt zich opgeven bij Cindy Vos, Krachtcoach Oude Westen 06-53507350
Werkdagen maandag t/m donderdag.**

Nieuws

Adelheid Roosen
en Hugo Borst
in de Leeuwenhoek

De moeders van actrice/regisseuse Adelheid Roosen en schrijver/journalist Hugo Borst werden allebei dement. Adelheid maakte er een theatervoorstelling over, Hugo schreef een boek over zijn moeder en stelde met Carin Gaemers een manifest op over de schrijnende problemen in de verpleegzorg. Sinds begin dit jaar draaien zij mee in Humanitas verpleeghuis de Leeuwenhoek. Ze leren de bewoners kennen, hun familieleden, lopen mee met de nachtdienst, praten met de medewerkers, leggen mensen in bed, spelen, dansen en troosten de patiënten. Dit wordt allemaal met een camera vastgelegd voor een vierdelige tv-serie over dementie (NPO 2, vanaf 19 april bij Human)

Ervaringen van bewoners
Van bestuursvoorzitter Gijsbert van Herk van Humanitas mogen Adelheid en Hugo wekenlang overal bij zijn, Adelheid blijft zelfs nachtjes over in het turbulente verpleeghuis. Alles mag gefilmd, ook als er te weinig personeel staat en bewoners liefdevolle zorg en aandacht te kort komen. Of De Leeuwenhoek representatief is voor de staat van de verpleeghuiszorg in Nederland? Ja en nee. Er gaat veel goed. Er gaat genoeg fout. Het doet er niet zo toe. Het kan gewoon beter. Maar dan moeten we begrijpen wat iemand die dement is zelf ervaart. Dat proberen Adelheid en Hugo nog beter te snappen. Ze steken in De Leeuwenhoek hun licht op bij verzorgenden, verpleegkundigen, bij familie van de bewoners, de locatiemanager en de directeur.

Humanitas thuiszorg en de Leeuwenhoek

Gesprekken met deskundigen
Ze nodigen ook mensen met specifieke kennis uit. Zoals filosoof en verpleeghuisarts Bert Keizer, wetenschapper Anne-Mei Thé en ook Gijsbert van Herk zelf van Humanitas. Wat is nou het allerbeste voor mensen met dementie? Hoe moeten we met ze omgaan? Hoe verzorgen we ze en vermaken we ze? Moeten we het woord verpleeghuis eigenlijk niet vervangen? En moeten we het systeem dat we in Nederland hebben ontworpen niet drastisch veranderen, zo niet verlaten? Deze gesprekken vinden plaats op de gesloten afdeling, tussen de bewoners. Die bemoeien zich er soms mee. Zo krijgt minister Hugo de Jonge adviezen van bewoonster Wil den Ekster. En hij luistert. Niet iedere bewoner is zo wijs als Wil. In de Leeuwenhoek, zo heet de serie, is niet gemaakt om een romantisch beeld van dementie te geven. Het is een rotziekte. Wat wel opvalt: de mensen die er wonen zijn zeer camerageniek. De serie (4 afleveringen) zit vol schitterende scènes.

Een zoektocht
“Je moet de grens opzoeken, anders verandert er niets”, aldus Gijsbert.
‘En met hen gaan leven’, zegt Adelheid.
‘Wij als de omgeving van de mensen met

dementie kunnen leren over onze verlegenheid heen te stappen, en werkelijk met hen in contact gaan. Want deze ziekte is ook een spiegel die iets zegt over ons handelen.’ In de Leeuwenhoek is een zoektocht. Er wordt gelachen, maar het gaat er ook

ernstig aan toe. ‘Het moet sakkerju helemaal anders,’ verzucht Adelheid. ‘Leve kleinschaligheid,’ schreeuwt Hugo in het bijzijn van de minister. Die is behoudender, maar hij zegt rake dingen en hij heeft een plan.

Drie vragen aan Hugo Borst:

- Wat was je eerste indruk van de Leeuwenhoek?** Beregezellig! Onvergelijkbaar met het huis van mijn moeder die in Ommoord zit of met andere verpleeghuizen waar ik ben geweest. Je wordt gelijk vrolijk van de sfeer binnen, terwijl je geneigd bent een verpleeghuis te associëren met nargigheid.
- Wat gaat er goed in de Leeuwenhoek?** De activiteiten in het huis zijn hartstikke leuk, de gymnastiek, de bingo, noem maar op. Ook gezellig dat mensen uit de buurt binnen lopen. En er werken echt geweldige verzorgers op de eerste verdieping, mensen die het helemaal in de vingers hebben. Daar heb ik bewondering voor.
- Wat kan er beter?** Ik merk dat het personeel het soms wel zwaar heeft. Je merkt dat er vaak te weinig mensen zijn en dat wrekt zich in het gebrek aan aandacht. Je ziet het personeel keihard werken en er het beste geven wat ze hebben, maar neemt niet weg dat er regelmatig bewoners zijn die wel wat afleiding of een arm om hun schouders kunnen gebruiken.

Sint Mariastraat 75
3014 SH Rotterdam
www.gcmariastraat.nl

gezondheidscentrum
mariastraat

Sint Mariastraat 75
3014 SH Rotterdam
www.gcmariastraat.nl

gezondheidscentrum
mariastraat

VOOR AL UW VRAGEN OVER
GEZONDHEID EN WELZIJN

Huisartsen:

Spreekuur volgens afspraak

Dhr. R. D. Castelijns / 010-4367770
Mevr. E. C. van der Zwan
Dhr. J. J. G. W. Hipke 010-4363265
Mevr. A. L. I. Korenhof- 010-4369241
Carolina
Dhr. R. G. Metz 010-4361975
Mevr. M. A. Visser / 010-4365530
Mevr. R. Dam-Weststrate

Na 17.00 uur of in het weekend:

Huisartsenpost SFG, 010-4669573
Kleiweg 500, Rotterdam

Fysiotherapeuten:

Behandeling volgens afspraak

Mevr. D. G. Bongrazio 010-4362127
Tomas de Hoog 010-4362127
Mevr. S. M. A. Willemsen 010-4362127

Tandartsen

Behandeling volgens afspraak

Dhr. I. Otaredian 010-4362176
Mevr. N. Tavakoli 010-4362176
Mevr. M. Zahedi 010-4362176
Tandarts gespecialiseerd in Orthodontie
Mevr. C. Garau de Gee 010-4362176
Tandarts gespecialiseerd in Kaakchirurgie
Dhr. J. K. Haex 010-4362176

Bij pijnklachten na 17:00

uur of in het weekend: 010-4552155

Diëtiste

Behandeling volgens afspraak

Pedicure

Behandeling volgens afspraak

STAR MDC:

Maandag-, Woensdag-,
Vrijdagochtend van 8.30-9.00 uur.

General Practitioners:

Office hours by appointment

Mr. R. D. Castelijns / 010-4367770
Mrs. E. C. van der Zwan
Mr. J. J. G. W. Hipke 010-4363265
Mrs. A. L. I. Korenhof- 010-4369241
Carolina
Mr. R. G. Metz 010-4361975
Mrs. M. A. Visser / 010-4365530
Mrs. R. Dam-Weststrate

After 17.00 hours or during the weekend:

GP Post (at Franciscus Hospital),
Kleiweg 500, Rotterdam 010-4669573

Physiotherapists:

Treatment by appointment

Mevr. D. G. Bongrazio 010-4362127
Tomas de Hoog 010-4362127
Mevr. S. M. A. Willemsen 010-4362127

Dentists:

Treatment by appointment

Mr. I. Otaredian 010-4362176
Mrs. N. Tavakoli 010-4362176
Mrs. M. Zahedi 010-4362176
Dentist specialised in orthodontics
Mrs. C. Garau de Gee 010-4362176
Dentist specialised in dental surgery
Mr. J. K. Haex 010-4362176

With pain symptoms after 17.00

hours or during the weekend: 010-4552155

Dietician

Treatment by appointment

Pedicure

Treatment by appointment

STAR MDC:

Monday-, Wednesday- and
Friday morning from 8.30-9.00 hours

huisartsen
mariastraat

Fysiotherapie
M A R I A S T R A A T

tandartsen
mariastraat

Recyclen als goed voornemen

Bij een nieuw jaar horen meestal nieuwe voornemens. Naast het bekende stoppen met roken en afvallen kunt u misschien recyclen aan uw lijstje met voornemens toevoegen. De wijk biedt genoeg mogelijkheden. Hieronder een handig overzicht.

Elektronica

Doet de mixer, dvd-speler of andere elektrische apparaten het niet meer, gooi ze dan niet bij het restafval, maar in de **groene bakken** te vinden aan de Gerrit Sterkmanplein (voor de Nieuwe Gaffel) en de Mathenesserlaan. De bakken die uitsluitend bedoeld zijn voor elektronica, staan onder beheer van Pameijer Klus en Werk. Zij halen de defecte elektronica uit elkaar en brengen de gescheiden onderdelen naar een milieupark voor de verdere verwerking. Grotere producten die niet in de groene bakken passen, laat u gratis door de gemeente ophalen. Maar waarom niet even checken of het nog te repareren is? Elke eerste zaterdag van de maand is er repaircafé in het pand van de SP (naast de Nieuwe Gaffel). Voor meer informatie: pameijer.nl

Lampen

TL-buizen, gloeilampen en spaarlampen zijn al lang niet meer van deze tijd. Vervang ze daarom door de vele malen zuinigere led-lampen en breng de energievretende lichtbronnen naar **Retourette**. Naast lampen kunt u in het pand aan de Nieuwe Binnenweg 284 lege batterijen, plastic flesjes, blikken en frituurvet deponeren. Retourette verstuurt de afvalproducten naar bedrijven die ze weer verwerken tot grondstoffen voor de vervaardiging van nieuwe producten.15% van de opbrengsten doneert Retourette aan goede doelen. Vindt u het een grote moeite om naar Retourette te gaan, dan biedt de ijzerhandel van A. Schaap aan de West-Kruiskade ook een alternatief. Gooi lampen en batterijen in de bak van Wecycle. Deze zorgt voor een goede

verwerking van het afval. Voor meer informatie: retourette.nl of wecycle.nl

Kleding

Staat de kledingkast op ontploffen omdat u het zonde vindt dat uw kledij op de brandstapel van het AVR belandt, gooi deze dan in een van de **kledingbakken** verspreid over Het Oude Westen. De bakken met ReShare op de vlakken zijn van het Leger des Heils. Deze organisatie verzamelt naar eigen zeggen al sinds 1885 kledingstukken

in. De kledingstukken belanden -mits zij aan de kwaliteitseisen voldoen- in een van de Reshare Stores. Deze winkels bieden mensen met een krappe portemonnee kwalitatief goede kleding tegen een gunstige prijs. U kunt ook uit milieuoverwegingen shoppen in een van deze winkels: voor de vervaardiging van een kilo katoen is immers 17.000 liter water nodig.

Sam's Kledingactie verzamelt ook al meer dan 45 jaar kleding in en verkoopt deze door aan sorteerbedrijven van textiel. De opbrengsten doneert Sam's Kledingactie onder andere aan de ontwikkelingsprojecten van Cordaid. Voor meer informatie: reshare.nl of samskledingactie.nl

Ruilpunt

Staat de kelder vol met goede spullen waar u geen raad mee weet of bent u niet tevreden met een kerstgeschenk, dan biedt het Ruilpunt u nog een uitweg. In het winkeltje aan de Gaffeldwarsstraat kunt u allerlei soorten spullen verkopen tegen punten. Met het saldo aan punten kunt u in de winkel

shoppen naar andere waren. Op deze manier krijgen de afgedankte spullen een nieuw leven bij een ander in huis. Om te shoppen, moet u wel even lid worden van het Ruilpunt. Spullen doneren kan zonder lidmaatschap. Voor meer informatie: ruilpuntoudewesten.nl

Glas, papier en plastic

De bakken bestemd voor glas, papier of plastics spreken eigenlijk voor zich, maar er heerst nog veel verwarring over wat er precies in mag. De glasbak is alleen bestemd voor flessen en potten. Ovenschalen, kristal- en drinkglazen zijn daar niet welkom. Nat, vuil papier zoals pizzadozen en papier voorzien van een plastic of aluminium laagje gaan

bij het restafval. Chipszakken, piepschuim en verpakkingen van chemische middelen horen niet in de plasticcontainer. Voor meer informatie: rotterdam.nl/wonen-leven/afval-of-plasticheroes.nl

Boeken

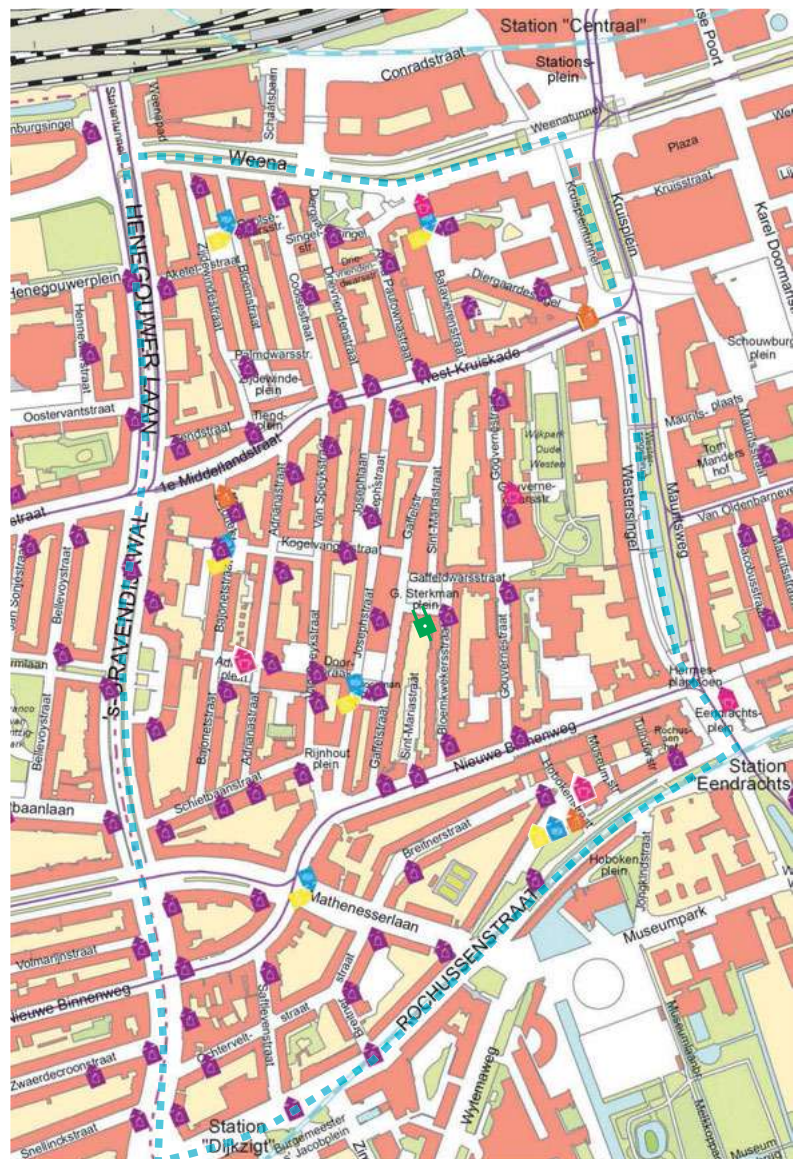
Weet u geen raad meer met uw verzameling boeken, loop dan niet richting de eerste de beste papierbak. Ga in plaats daarvan naar de Leeszaal aan het Rijnhoutplein. Ooit begonnen als protest tegen de sluiting van de wijkbibliotheek, is de

Leeszaal een plek waar men boeken kan brengen en kan halen. Voor meer informatie: leeszaalrotterdamwest.nl

Broodbakken en Schillenboer

Ratten, muizen, meeuwen en allerlei ander ongedierte lusten wel pap van het brood en etensresten dat op de straat te vinden is. Geef daarom uw groente-, fruit- en tuinafval mee aan de schillenboer en gooi brood niet op de stoep maar in de broodbak. Van al dit organisch afval wordt compost gemaakt, waar de lentebollen weer op kunnen groeien. Voor meer informatie: broodnodig.co.

Restafval Glas Papier Textiel Plastic GFT Electronica

Slank en fit met natuurlijke voeding bij Fitclub 010

Tachmillé De Gouveia

Brazão heeft tegenslag benut om haar droom te volgen. Als goed opgeleide twintiger had ze een goede baan in de logistiek, maar door persoonlijke omstandigheden raakte ze die kwijt. Om flexibel te kunnen blijven in haar werktijden, begon ze als voedingscoach vanuit huis te werken. Daarnaast solliciteerde ze voor vast werk. Het weekend voordat ze daarover in gesprek zou gaan, sloeg het noodlot opnieuw toe. Tachmillé liep bij een auto-ongeluk een flinke whiplash op. Toen dacht ze: dit heeft zo moeten

zijn. Ze ging aan haar gezondheid werken, met gezonde voeding, ondersteund door natuurlijke voedingsproducten en veel beweging. De methode werkte zo goed dat ze eerst 17 kilo afviel en later nog 12 kilo. Nu is ze een stralende dertiger die naast haar moederschap keihard werkt om haar droom om iets met voeding te doen waar te maken. Met Fitclub 010 zit Tachmillé sinds twee jaar aan de Josephlaan 38. Van daaruit coacht ze mensen die op een verantwoorde manier willen afvallen met een persoonlijk programma, in samenwerking met

een bootcamptrainer. "Ik help mensen om in een nieuw ritme te komen en begeleid ze om het vol te houden." Het eerste consult is vrijblijvend en gratis. Buurtbewoners van Het Oude Westen krijgen een korting van 15% op het programma en een gratis bootcamples. Tachmillé gaat zich, naast voeding ook richten op uiterlijke verzorging: skin en visagie. Daarover geeft ze voorlichting op maandelijkse bijeenkomsten, te beginnen op 27 februari. Meer weten? www.fitclub010.nl of loop even langs.

Rollatorspreekuur

**Dinsdag
27 februari,
14.30-16.00**

**Zorgcentrum
Atrium,
Karel Door-
manstraat 343.**

‘Straks gaat het lawaai de hele nacht door’

Een proef met ruimere horeca-openingstijden op de Nieuwe Binnenweg

In de gemeenteraad is het voorstel gedaan om op de Nieuwe Binnenweg een proef te doen met ‘flexibilisering’ van de openingstijden van de horecagelegenheden. De veronderstelling is dat daarmee de overlast van vertrekkende bezoekers zal verminderen. Uit onderzoek blijkt het tegendeel en de meerderheid van de bewoners die zich uitgesproken hebben, is tegen. Waarom geeft de Gebiedscommissie Centrum dan toch een positief advies?

Flexibilisering betekent later sluiten. En dus, zo komt uit al het onderzoek: meer alcoholgebruik inclusief de daarbij horende problemen zoals kotsen, wildplassen, lallen, schreeuwen, ruzies, vechtpartijen. Behalve overlast, nemen ook de veiligheidsproblemen (geweld en verkeersongelukken) aantoonbaar toe. Met vaste sluitingstijden staan al die kroegtijgers gelijk op straat en loopt het sneller uit de hand, zo redeneren de voorstellers. Met flexibele sluitingstijden hebben we veel langer last van lawaai en gedoe uit en rondom de café’s, zeggen bewoners die weten waar ze het over hebben.

Lawaai van beide kanten
Een van die ervaren bewoners is Chris Bonnet. Hij woont naast én achter café’s en restaurants. Aan de voorkant hoort hij de muziek en het rumoer van de terrasrokers en de vertrekkers; aan de achterkant de ventilatoren en na sluitingstijd het opruimlawaai. Die overlast is nu geconcentreerd in een beperkte tijd. Hij moet er niet aan denken dat dat de hele nacht doorgaat. ‘Ik begrijp het ook niet. Geen enkel onderzoek laat zien dat de overlast door flexibilisering afneemt. Dus waarom zou je dat in Rotterdam dan nog een keer uitproberen? Om je als politieke partij te profileren als jong, hip en dynamisch misschien? En waarom hier? Langere openingstijden hier zullen een aanzuigende werking hebben op uitgaanders die flink willen doorzakken, het meest lawaaiërige publiek.’

foto: Peter Schmidt / Rotterdam Branding

Een cynische keuze
Op het Stadhuisplein is al veel nachthoreca. In de Oude Haven en op de Witte de With durft men vanwege drukte en al bestaande overlast- en veiligheidsproblemen deze proef niet aan. Dus kiest men het Oude Westen, omdat dat ‘een sterke wijk is met betrokken ondernemers en bewoners’. Chris: ‘Zo worden wij als bewoners en ondernemers dus afgestraft voor onze jarenlange inspanningen om de overlast- en veiligheidsproblemen hier te verminderen. Slechts 25% van de geënquêteerde bewoners verwacht iets positiefs van deze maatregel. In mijn blok is de vragenlijst overigens niet verspreid.’ De bezorgde en kritische bewoners vinden de Burgemeester aan hun kant; vanwege de negatieve

onderzoekresultaten op het gebied van veiligheid en het gebrek aan draagvlak onder bewoners. Hij maakt zich vooral bezorgd over de handhaving. ‘Regel 1 bij zo’n proef is dat de handhaving goed geregeld is, maar soms heb ik ‘s nachts in het hele gebied maar één auto beschikbaar.’ Het college geeft een negatief advies voor deze proef, maar zal bij een positief besluit van de gemeenteraad niet dwars gaan liggen.

Het standpunt van de Gebiedscommissie
De Gebiedscommissie Centrum staat vierkant achter deze proef, want zij geloven in deze remedie van horeca-overlast en ze willen graag de café’s de mogelijkheid geven om ‘s nachts te besluiten om nog een paar uur door te

gaan. Suardest Ebbing, voorzitter Gebiedscommissie: ‘Nu mag een café tot 1 of 2 uur open; of de hele nacht. Er zit niks tussen. Met flexibilisering krijg je meer maatwerk. In Groningen en Zwolle zijn de openingstijden ook vrij gegeven, dus waarom zouden we het dan niet in Rotterdam proberen?’ Van grote bezwaren van bewoners is volgens hem weinig gebleken; daarvoor zijn er te weinig enquêteformulieren teruggestuurd. Van het argument dat door deze maatregel bewoners nog langer wakker zullen liggen, is Ebbing niet onder de indruk. ‘Als het op de Nieuwe Binnenweg nu al zo erg zou zijn, dan zou er toch niemand willen wonen! En het blijft een proef. Onderzoeksbureau Risbo is gevraagd om te monitoren. Als het niet werkt, of negatief uitpakt, dan laten we het bij deze proef. Ook de horeca zal het dan niet willen doorzetten, want die hechten aan een goede relatie met de bewoners.’ En de handhaving? Tijdens de proef wordt niet extra gehandhaafd om de onderzoekresultaten niet te beïnvloeden.

Besluitvorming
Er kan nog worden ingesproken bij de Commissie Zorg, Onderwijs, Cultuur en Sport. Mocht de proef doorgaan, dan heeft het zeker zin dat bewoners zich actief gaan bemoeien met de aanpak van het onderzoek, want die zal bepalend zijn voor de resultaten en conclusies.

Pareltje van de wijk

Gelukkig nieuwjaar

Heb je goede voornemens voor 2018?
Nee, daar begin ik niet aan. Er komt toch niets van terecht. Is er iets waar je op hoopt?
Of iets dat je wilt veranderen?
Nou..eh..., nee. Het blijft toch altijd hetzelfde. En dat is maar goed ook. Het was al lastig genoeg om te komen waar ik nu ben.
Dat kan ik me voorstellen. Eigenlijk blijft alles helemaal niet hetzelfde. Je hebt heel veel veranderd; vergeleken met vorige jaren ben je in rustiger vaarwater gekomen.
Rustig? Het ziekenhuis, Rini overleden en vlak voor Kerst die aardige mevrouw van de bibliotheek van vroeger ook. Er gaan steeds meer mensen dood. Ja, dat is verdrietig.
Ik maak geen plannen. Ik hoop dat ik gezond blijf en niet meer in de schulden kom en dat er geen mensen om mij heen doodgaan.”
Dat hoop ik ook voor je. En moeten we daar dan nu op proosten met champagne of zo? Hoeft niet, kan wel.
Dan heb ik een goed voornemen: ik ga dit jaar met jou een keer proosten op wat ik hoop voor mij en voor jou.
Maar ik weet zeker dat er dit jaar ook weer mensen doodgaan. Dan gaan we samen huilen. Doe niet zo gek! Maar we kunnen wel afspreken dat we iets leuks gaan doen als ik verdrietig ben. Is dat een goed voornemen?”
Het beste dat ik dit jaar gehoord heb.

Katinka Broos

Islamitisch centrum Ettahoud

Open naar de samenleving

Het islamitisch gebeds- en ontmoetingscentrum Ettaouhid aan de Kogelvangerstraat oogt nu nog kaal en zit onopvallend weggestopt in het doodlopende stukje van de Kogelvangerstraat. Daar gaat binnenkort verandering in komen. De zalen worden opgeknapt; er komt licht en ruimte in en de entree krijgt een toegankelijke uitstraling. Het aangrenzende sportveldje achter de Bajonetstraat gaat op de schop. Er komt een speelplaats, met veel groen, die als een soort brug naar de wijk gaat fungeren. Daarmee wil het bestuur laten zien wat ze wil zijn: een open ontmoetingsplek waar je samenwerkt aan vooruitgang, voor ieder persoonlijk én in relatie tot de omgeving.

Vier en een half jaar is er met behulp van particuliere landelijke inzamelingssacties gespaard om de voormalige basisschool aan te kunnen kopen. Op die manier worden ook de verbouwing en de exploitatie bekostigd. De leden betalen contributie voor hun lidmaatschap.

Samen vooruitkomen.
Alia Azzouzi, geboren en getogen in Het Oude Westen, geeft in haar rol van secretaris van het bestuur toelichting op de visie en de activiteiten die in Ettaouhid (Huis van Eenheid) gaan plaatsvinden. “Als wijk en als stad moeten we samen vooruit kunnen. We krijgen veel van deze stad en willen ook iets teruggeven. Dat zie je terug in ons gebouw. Op de begane grond bevinden zich de ruimtes voor spirituele beoefening. Mannen en vrouwen hebben daar ieder hun eigen ingang. De bovenverdieping is bedoeld voor maatschappelijke activiteiten met een meer gemengd karakter. Er worden allerlei cursussen gegeven, zowel gericht op persoonlijke ontwikkeling als op meedoen in de samenleving. Ook worden er debatten gehouden

en wijkinitiatieven georganiseerd. In Middelland, waar al 27 jaar ons zustercentrum is gevestigd, hebben we al een groot netwerk opgebouwd. We werken samen met maatschappelijke organisaties, gemeentelijke instellingen, belangenorganisaties en interkerkelijke genootschappen. We hebben goed contact met het wijkpastoraat, de scholen en ondernemers in de wijk. In het Oude Westen kunnen we daarop voortbouwen. Persoonlijk ken ik De Nieuwe Gaffel goed, omdat ik daar in het bestuur heb gezeten. De Aktiegroep is eveneens vertrouwd terrein. Samen een goed antwoord vinden om onze wijk beter te maken. Dat is ons gemeenschappelijk belang.”

Jongens en meiden een positief verhaal bieden
Bijzondere aandacht wil Ettahoud gaan besteden aan de jeugd. “Jongens en meiden zijn wat moeilijker te charmeren voor maatschappelijke activiteiten. Daar moeten we aansprekende programma’s voor bedenken. Het echte fysieke contact is daarbij belangrijk, hoewel we natuurlijk ook aanwezig zijn op

de sociale media. Als jongeren via ontmoeting met anderen kunnen ontdekken wie ze zijn, waar ze voor staan en wat ze écht willen, zijn ze ook minder bevattelijk voor negatieve tendensen. Jongens en meiden die op zoek zijn naar zichzelf willen we een alternatief, positief verhaal bieden, waar ze zich aan kunnen optrekken. Dat gebeurt ook aan de hand van rolmodellen. Als één jongere het gevoel heeft, dat het toch niet lukt om mee te

doen in de maatschappij en de moed dreigt op te geven, kan hij of zij hier zo vijf mensen ontmoeten die het wél is gelukt. Dat werkt stimulerend. Hier is niemand er alleen voor zichzelf. Zo kunnen we een plek zijn om thuis te komen”.

Housewarming
In februari gaat het gebouw even dicht in verband met werkzaamheden aan de fundering. Daarna gaat men stap voor stap het gebouw opknappen. Om buurtbewoners kennis te laten maken met het centrum wordt na de verbouwing een housewarming georganiseerd. Dus let op de uitnodiging hiervoor in de buurtkrant. “We vinden het belangrijk dat wijkbewoners ons weten te vinden, dus schroom niet om hier binnen te lopen.”

Meer informatie op www.ettahoud.nl

Conversatielessen Nederlands

...hoe zeg ik wat ik wil zeggen?

Bel of mail eerst even:
06 288 203 68
vooruit010@hotmail.com

We zien jullie graag komen, Fatima en Marion • Stichting Vooruit in de Samenleving.

Spreeken kun je leren!

Ben je of ken je iemand die zich beter wil uitdrukken?

Iedereen is welkom!

Maandag van 09.30 tot 11.30 uur (beginners)
Dinsdag van 09.30 tot 11.30 uur (gevorderden)
Josephstraat 156 • 3014 TX Rotterdam

Vijf jaar Leeszaal Rotterdam West

Leeszaal Rotterdam West vierde onlangs haar vijfjarig jubileum. Corrie Kreuk sprak op een rustiger moment met de twee initiatiefnemers, Joke van der Zwaard en Maurice Specht. Samen met ruim honderd vrijwilligers zorgen zij voor deze bijzondere plek aan het Rijnhoutplein. Na 40 minuten had ze meer dan genoeg stof en was de relatieve rust verdwenen. De Leeszaal stroomde vol met vrijwilligers en deelnemers van Café NL, het praatcafé voor nieuwkomers.

Maurice: 'Joke en ik delen de fascinatie voor de stad, hoe deze functioneert, hoe wij er zelf vorm aan geven, en het belang van publieke plekken. Zes jaar geleden gingen we met elkaar praten over een plek met boeken in Rotterdam West. Aanleiding was het sluiten van de wijkbibliotheek, het protest hiertegen en het gegeven dat de sluiting niet meer was tegen te houden.'

Joke: 'Hoewel sluiting de aanleiding was, kan en wil de leeszaal de bibliotheek niet vervangen. Vooral voor de kinderen is het ontbreken van een bibliotheek in de buurt een groot gemis.'

Wat zou je zelf willen doen?

Maurice: 'We zijn toen met heel veel mensen gaan praten over wat we als bewoners zelf zouden kunnen creëren. Dat wilden we met elkaar uitzoeken en bedenken.'

Joke: 'Daarbij konden we gebruik maken van het grote netwerk van de Aktiegroep. Toen Wijkpark Oude Westen vijftientwintig jaar bestond, hebben we een 'verbeelde leeszaal' in het park gemaakt; met een leestafel met kranten, een boekenkast en een schemerlamp.'

Maurice: 'We vroegen niet: wil je iets voor ons komen doen, maar wat zou je zelf willen doen. Dat was de sleutel. Iemand had de oproep in de Buurtkrant gelezen en dacht: daar ga ik naar toe. Ik wil voor de computers zorgen en die op het open source systeem Linux laten draaien. Naast allerlei andere dingen doet hij dat nog steeds.'

Joke: 'In alle gesprekken en activiteiten kwamen vijf thema's naar voren: lezen, leren, voorlezen, ontmoeten en delen. Rond deze thema's organiseerden we in november 2012 een vijfdaags festival. De 50 mensen die zich hadden opgegeven, hebben programmaonderdelen georganiseerd, bijvoorbeeld een poëzieavond, een openbare taalles, een presentatie van Rotterdamboeken, een optreden van een stemkunstenaar. Ze deden hun eigen ding en dat zijn ze blijven doen, op hun eigen manier, zoals zij dit zien. Die vrijheid, daar draait de Leeszaal op.'

Een zelf gemaakte mooie plek

Maurice: 'We zochten naar een ruime toegankelijke plek. Van Woonstad kregen we dit pand aan het Rijnhoutplein voor een maand om-niet aangeboden. Er was hier helemaal niets. In tweeënhalve week hebben we de ruimte ingericht. Met tafels van de Tussentuin, stoelen met prijskaartjes eraan van Pameijer Klus en Werk, de eerste duizend gedoneerde boeken, boekenkasten, vloerkleden, en van pallets werd een bar gebouwd.'

Joke: 'De mannen van de Somalische werkgroep namen de spullen in ontvangst; en we vroegen aan Ruud Brugghe, een bevriende binnenhuisarchitect, of hij er iets moois van wilde maken. Alle boekenkasten zijn verschillend, maar hij heeft ze op exact dezelfde afstand van elkaar gezet, waardoor je toch een bepaalde eenheid krijgt. Dat is vakwerk, daar

zijn we ook erg van.'

Maurice: 'Het werd een hectische maand. We wisten niet waar het heen zou gaan, maar we wilden dat de plek gedragen zou worden door de wijk. Toen we merkten dat er veel mensen met allerlei verschillende achtergronden mee wilden doen, raakten we er steeds meer overtuigd dat het zou gaan lukken: een plek maken die vijf dagen per week van 's morgens tot 's-avonds open zou zijn.'

Joke: 'Als je met elkaar iets moois maakt, is het leuk om er te zijn en om eraan mee te werken. Vrijwilligers waarderen het om hier zoveel verschillende mensen te kunnen ontmoeten.'

Maurice: 'Als je hier binnenstapt, weet je meteen waar je bent. Een plek met boeken, een plek waar je allerlei mensen kunt tegenkomen, een plek waar je iets kunt doen. Mensen zijn daar trots op: wij zetten dit met elkaar neer; en dat maakt dat ze lang vrijwilliger blijven.'

56 Literaire Maaltijden

Joke: 'De programma's zijn ook belangrijk. Bijvoorbeeld Puntkomma Muziek organiseert evenementen met bijzondere combinaties van taal en muziek. Er zijn al 56 Literaire Maaltijden georganiseerd. En allerlei tussendooringen, zoals samenwerking met Poetry International.'

Maurice: 'Er komen wekelijks zo'n duizend boeken binnen. De collectiegroep selecteert en sorteert en maakt zo uit toevallig samengebrachte boeken een collectie die kwaliteit heeft voor deze plek. Dat is iets wat mensen zien, wat aanspreekt en waardoor er nog steeds mensen binnenkomen met een idee. Zolang er nieuwe mensen door de voordeur komen die iets willen komen doen, gaan we door.'

Joke: 'Ik was altijd al van Het kan ook anders en het zelf doen. Met de Leeszaal heb ik ervaren dat je dat ook met zo'n grote groep kan doen. Er zijn natuurlijk weleens gedoe'tjes, maar we staan met z'n allen voor hetzelfde. We willen allemaal iets moois blijven maken van deze plek. De trouw en betrokkenheid is ontzettend groot. Het is zo'n rijkdom al die verschillende mensen.'

Meer informatie in: 'De uitvinding van de Leeszaal. Collectieve tactieken en culturele uitwisselingen', verkrijgbaar in de boekhandel. www.leeszaalrotterdamwest.nl. www.facebook.com/leeszaalrotterdamwest.

EN WAT ER VERDER NOG TE DOEN IS...

De Alchemie van het Woord

Alchemie: meng hoogwaardige ingrediënten, voeg energie toe en kijk wat er gebeurt. Poëzie toont zich in vele gedaanten: in woorden, muziek, theater, beelden, performances, experiment en interactie. Wie is de maker, wie de toeschouwer?

Vrijdagavond 23 februari 20:30 uur

Over muzen, helden, feit en fictie. Film, interviews en performance. Met onder andere Vladimir Nabokov, Dylan Thomas, Elisabeth Bishop, Francis Bacon, Johan van Benthem en Dick Hillenius. Lodewijk Ouwers leest zijn nieuwste gedichten, Bianca Boer leest uit haar nieuwste roman

Curatoren: Pim Wiersinga en Rob de Moes.

Zaterdagavond 24 februari 20:30 uur

Over de chemie tussen taal, muziek en geluid. Instant poetry, spontane vertalingen, improvisatie en serendipiteit. Tragisch en hilarisch. Met onder meer: Nigredo 010, Pieter Loef, Lisse Knaapen, Cora Schmeiser en Bart Wolvecamp

Curator: Lodewijk Ouwers

Op zondagavond 25 februari 20:30 u.

Over poëzie en ploeteren, ellende en extase, schrappen en schaven, inspiratie en

inzinkingen. Performance en interactie. Met de nieuwste stemmen, de verstgemaalen poëzie. Introvert en luidruchtig, hemelbestormend en hemeltergend innemend. *Curatoren: Poetry International Academy, Peter Swanborn en Myrte Leffring.*

Inloop met koffie/thee vanaf een half uur voor aanvangstijd en een drankje na afloop.

In de speelruimte passen maximaal 35 personen. Als je zeker wilt zijn van een zitplaats kun je een plek reserveren via arnosch@wx.nl. Reserveringen worden door middel van een mailbericht bevestigd. De financiering van de ocw-evenementen en consumpties is gebaseerd op het principe van incrowd-funding: toegang en een drankje zijn gratis. De bezoekers beslissen individueel wat de avond waard is geweest en bepalen achteraf de hoogte van hun financiële bijdrage. De receptie wordt evenredig verdeeld onder de deelnemende kunstenaars. Zorg ervoor contant geld mee te nemen en wees gul met je bijdrage

OCW, podium voor kleinschaligheden, Drievriendenstraat 26 3014 JS Rotterdam.
meer informatie op: www.podiumocw.nl

Uit de kunst

Hotel Modern: Banaan en Oestermens

Ik ben al een tijd liefhebber van Hotel Modern, een Rotterdamse theatergroep die beeldende kunst, poppenspel, muziek, film en performance combineert. Het is verrassend, spannend en rijk aan beelden. De voorstelling *Kamp* over Auschwitz maakte grote indruk op me. Met een handcamera werden maquettes in beeld gebracht zoals barakken, een kazerne, het crematorium, een wachttoren etc. De camera ging langs wel drieduizend poppetjes, massa's mensen, levend en dood. Een indrukwekkende film die live gemaakt werd. Hotel Modern is in 1997 opgericht en bestaat uit actrices Arlene Hoornweg en Pauline Kalker en beeldend kunstenaar en performer Herman Helle. Ze reisden met hun multidisciplinaire voorstellingen over de hele wereld. Mijn verwachtingen van hun nieuwste voorstelling Banaan en Oestermens waren hooggespannen. In de beschrijving stond dat het over voorwerpen ging. Dat leek mij inspirerend, gezien de hoeveelheid spullen die wij in een mensenleven verzamelen en gebruiken. De spullen roepen gevoelens van nostalgie op en vertellen veel over ons. Maar daar bleek de voorstelling niet over te gaan. Op het podium stonden twee wanden van dozen. Verspreid op het podium stonden zes dozen die als sokkels dienden. De acteurs paktten ieder een voorwerp en plaatsten het op een van de dozen. Vervolgens plaatsten ze combinaties van voorwerpen, bloemkolen, ballen, opgezette dieren,

wc rollen, etc. Steeds wisselden de stillevens zich af; de wc-borstel in de pindakaas, een mes in een appel. Er kwam rook uit de broekspijpen van de acteurs wanneer ze zelf standbeelden werden. Soms was het humor en soms horror.

Ik kreeg tijdens de voorstelling veel voorwerpen en combinaties te zien. Ze riepen allerlei associaties bij mij op, maar ook vragen: waarom krijg ik juist deze combinaties te zien? Wat is de betekenis ervan? Waarom kozen ze hiervoor? Na afloop was er gelegenheid om met de acteurs te praten. Een actrice vertelde dat ze geen thema of verhaal hadden. Ik vroeg Herman Helle wat het idee van de voorstelling was. Hij vertelde dat hij zelf veel spullen had verzameld. Het leek hem leuk om verschillende combinaties te maken en te spelen met vormen, groottes en kleuren. De voorstelling was voor hem een spel.

Thuis dacht ik na over de combinaties. De associaties die ik daarbij kreeg, vertelden iets over mij. De makers hadden geen betekenis geplaatst in hun beelden. Ze wilden geen verhaal vertellen. Maar wat is dan theater? Wat is de relatie tussen het publiek en de makers? De toeschouwers geven altijd hun eigen betekenis aan de boodschap van de makers. Wat als de boodschap ontbreekt? Wat hebben ze dan bijgedragen aan mijn beeldvorming? Het was voor hen een spel en ik maakte mijn associaties daarbij. De beelden en ideeën die de voorstelling opriep, had ik zelf al. Ik ging onveranderd weer naar huis.

Serpil Karisli

18 februari: Chinees Nieuwjaar

Jaar van de Hond

Van 12 t/m 18 februari wordt op verschillende plekken in Rotterdam het Chinees Nieuwjaar gevierd. Omdat we het Jaar van de Hond ingaan, staan in de hele stad hondenbeelden, waaronder een aantal gigantische beelden die live beschilderd zullen worden. Van 19 t/m 25 februari zijn de beelden te zien in Museum Rotterdam in het Timmerhuis.

De West-Kruiskade en het Wijkpark zijn op zaterdag 18 februari hoofdlocaties. Met de traditionele drakenoptocht en een festival met een podiumprogramma, pop-up restaurants, een minimarkt en een Kooktheater van Jinai Looi (van de winkel Het Zesde Geluk) en Fenmei Hu (van Studio Zi). Om 19.55 wordt met een spectaculaire vuurwerkshow het monster Nian verjaagd en de feestweek afgesloten. *Voor meer informatie zie: www.rcny.nl*

